

Brigitte Weninger

BUNICA ATINGE STELELE

Feridun Oral

SUȘȚINEREA COPILULUI ÎN PROCESUL
DE ACCEPTARE ȘI DE VINDECARE
ÎN URMA PIERDERII UNEI
PERSOANE DRAGI

Era o zi însorită de toamnă, când Mama Puf a adunat toată familia laolaltă și a spus:

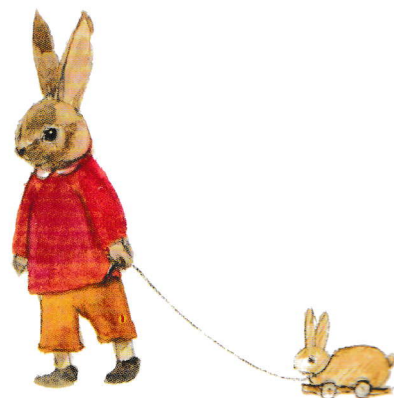
— Copii, vreau să o invit pe străbunica voastră Leti să locuiască împreună cu noi.

— Dar de ce? a întrebat Tomi, care mereu pune această întrebare.

— Pentru că bunica Leti este în vârstă, a spus mama. Vizuina ei are o gaură în acoperiș, iar bunica Leti nu se mai poate îngriji singură așa cum ar trebui. Când eram iepuraș, bunica Leti mi-a fost ca o mamă. Acum, vreau să îi fiu și eu alături.

— Bună idee, mami! Abia așteptăm să vină în vizită! a spus Linda, care mereu a plăcut-o pe bunica Leti.

— Nu va veni doar în vizită, a răspuns mama. Vine să locuiască la noi. Nu știu pentru cât timp, dar înseamnă că Tomi va trebui să se mute în camera ta și a Lisei.

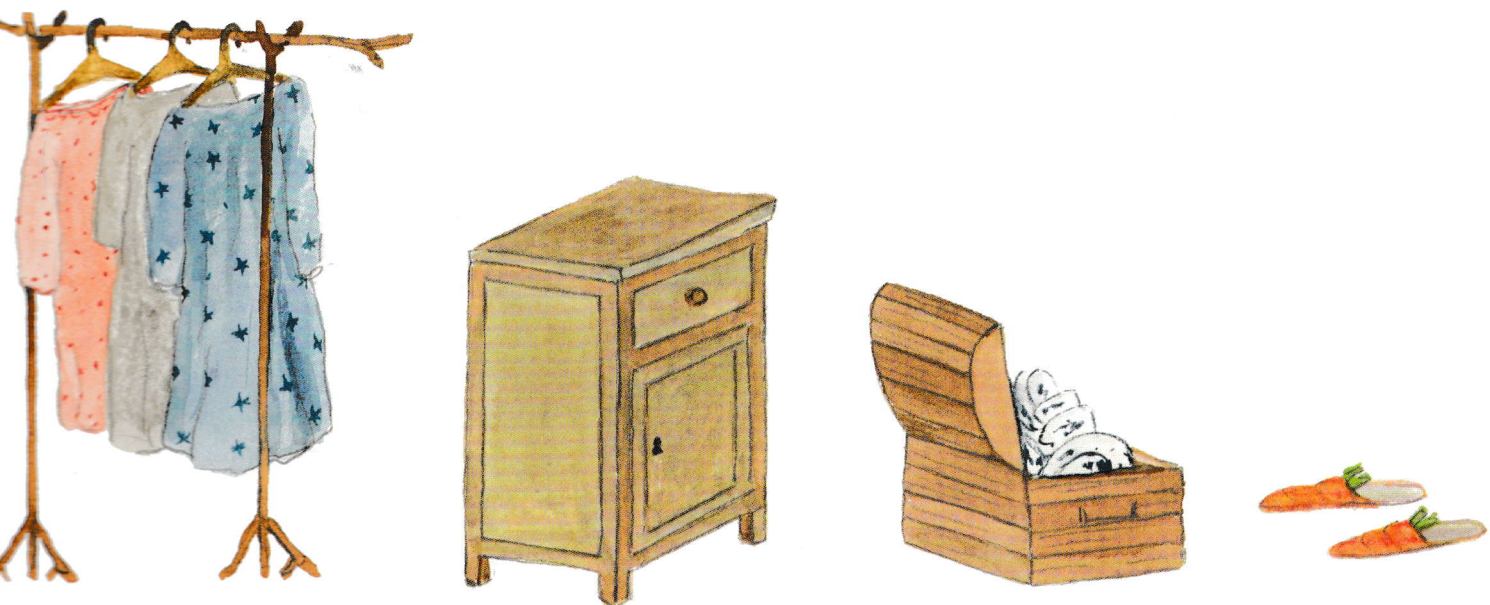

La început, nu le-a fost ușor să se adapteze, dar apoi tata i-a separat o zonă lui Tomi, cu un gărduleț de lemn, în care își putea ține desenele și invențiile. Astfel, i-a creat propria cameră în interiorul camerei surorilor sale.

Bunica Leti s-a mutat în camera lui Tomi. A adus cu ea o cutie cu haine, una cu veselă elegantă și un cufăr micuț care se deschidea cu o cheie de argint. Bunica Leti purta cheia la gât, pe o panglică.

— Ce este în acest cufăr? a întrebat-o Lisa curioasă.

— Toate comorile de care nu m-am putut despărți niciodată. Veți vedea mai târziu, i-a răspuns bunica Leti, cu un surâs cald.

Cu bunica Leti, viața de zi cu zi în casa familiei Puf era diferită. Aveau mai puțin spațiu acum, așa că lucrurile în casă erau mai înghesuite. Copiii trebuiau să ajute mai mult în casă pentru că mama trebuia să o îngrijească pe bunica Leti.

Dar alte lucruri erau mult mai distractive decât înainte. Bunica avea mereu timp de joacă și era mai hazlie decât toți cei trei iepurași la un loc.

